

**Volledige lijst van in den Museumtuin
aanwezige planten.**

Colchicum autumnale.	Sedum Cepaea.
Convallaria majalis.	„ album.
Orchis Morio.	„ Boloniense.
„ militaris.	„ purpureum.
„ mascula.	„ acre.
„ maculata.	„ elegans.
„ latifolia.	Sempervivum tectorum.
Platanthera montana.	Saxifraga tridactylites.
„ viridis.	Adoxa Moschatellina.
Ophrys muscifera.	Potentilla fragariastrum.
Aceras anthropophora.	„ verna.
Listera ovata.	„ recta.
Urtica pilulifera.	Genista tinctoria.
Chenipodium hybridum.	Lathyrus tuberosus.
Chenopodium stramonifolium hybr.	„ montanus.
Chenopodium Vulvaria.	Aristolochia Clematitis.
Moenchia erecta.	Pirola rotundifolia.
Cerastium arvense.	Lysimachia Numularia.
Tunica saxifraga.	Lysimachia nemorum.
Silene nutans.	Anagallis coerulea.
„ conica.	Primula officinalis.
„ dichotoma.	Erythraea pulchella.
„ muscipula.	Vinca minor.
„ nocturna.	Cynanchum Vincetoxicum.
„ Armeria.	Anchusa officinalis.
„ noctiflora.	Pulmonaria officinalis.
Anemone ranunculoides.	Lithospermum officinale.
„ nemorosa.	Nicandra physaloides.
Myosurus minimus.	Atropa Belladonna.
Ranunculus sceleratus.	Verbasum Blattaria.
„ arvensis.	„ thapsiforme.
„ bulbosus.	„ phlomoïdes.
„ polyanthemus	„ Lychnites.
Glaucium (luteum) flavum.	„ nigrum.
Corydalis lutea.	„ (Thapsus)
„ ochroleuca.	„ Schraderi.
(Behalve op het Walramsplein te Valkenburg, waar de plant beschermd wordt, komt hij ook voor op de muren achter de tuinen van de Tongersche straat te Maastricht).	„ Lychnites (met gele bloemen).
Thlaspi montanum.	„ pannosum.
Isatis tinctoria.	„ olympicum.
Arabis arenosa.	Digitalis lutea.
Viola hirta.	Veronica peregrina.
„ odorata (blauw en wit).	Melampyrum arvense.
Viola sylvatica.	Mentha aquatica.
„ canina.	„ Pulegium.
Althaea officinalis.	Salvia Sclarea.
Malva Alcea.	Galeobdolon luteum.
Geranium pyrenaicum.	Ajuga reptans.
„ pratense.	Teucrium Chamaedrys.
„ rotundifolium.	„ Botrys.
„ molle.	Phyteuma nigrum.
Euphorbia Gerardiana.	Diposacus pilosus.
	Gnaphalium sylvaticum.
	Petasites officinalis.
	Anthemis tinctoria.
	Lactuca virosa.
	„ silvestris.
	Hieracium murorum.
	„ maculatum.

Ofschoon vele onzer leden plantenliefhebbers zijn, mochten wij tot nu toe slechts van zeer weinig personen planten ontvangen. Wij houden ons echter voor toezending sterk aanbevolen; zie hiervoor Maandschrift April.

SPRENGER.

Noordelijke Waterspreeuw.
Cinclus cinclus (L.)

Op bladzijde 27 van ons „Jaarboek” maakte ik melding van geruchten omtrent het broeden van den Waterspreeuw aan de Geul. Het waren geen looze geruchten, want reeds in de laatste helft van den vorigen zomer stond het bij collega Merckelbach z.g. en mij vast, dat te Gulpen aan de Gulp de Waterspreeuw broedde. Alles moest echter stil blijven, totdat wij de bewijzen „in handen” zouden hebben: hij de eieren, ik de vogels.

Den geheelen winter door werden de dieren in het oog gehouden door den heer Stessen, Leeraar alhier en wonende te Gulpen.

Den eersten Mei eindelijk trokken we er op los. Allerhartelijkst werden wij ontvangen door den heer Smeets, in wiens molen de diertjes woonden. Spoedig werd nu een onderzoek in loco ingesteld, dat twee vlugge jongen aan het licht bracht, terwijl de twee andere jongen op hun ongeoeffende wieken een onzeker heenkomen zochten. (Bij een later bezoek aan dezelfde plaats vernam ik, dat een van die jongen door een knecht in de buurt werd gevangen en spoedig was dood gegaan.)

Den Noordelijken Waterspreeuw, die zijn woongebied eigenlijk in Scandinavië en Rusland heeft, en ook volgens Naumann aan de kusten der Oostzee vooral in Pommeren broedend wordt gevonden, mogen wij dus van nu af bij onze stand- en broedvogels rekenen. Tot nu toe was voor Nederland geen enkel bewijs voorhanden.

Wel zegt Schlegel, dat hij op sommige plaatsen, o.a. voor 'n twintigtal jaren te Lisse, broedend werd waargenomen (1878 I bl. 54); doch waar zijn de bewijzen?

Hoe zelden deze vogel ons land bezocht, moge duidelijk blijken uit het weinige, wat Snouckart over hem vertelt in „Avifauna Neerlandica”. Daar staan op blz. 51 de volgende voorwerpen vermeld als gevangen of geschoten:

In het laatst van November 1759 een te Bloemendaal. (Noord-Holland).

In Maart 1833 een te Lisse (volgens Snouckart: te Hillegom).

Op 26 October 1887 een onder Heemstede (Noord-Holland).

31 Juli 1897 een jong mannetje te Beesterzwaag (Friesland).

Half November 1899 een oud mannetje te Oostzaan (Noord-Holland).

Zooeven zeide ik, dat ons onderzoek twee jongen, beiden mannetjes „aan het licht” bracht.